

Декану Филолошког факултета у Београду

Проф. др Александри Вранеш

Изборном већу Филолошког факултета у Београду

Извештај

Комисије за избор ванредног професора за ужу научну област Српска књижевност, предмет Књижевност од ренесансе до рационализма

Одлуком Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду изабрани смо за чланове Комисије за избор ванредног професора за научну област Српска књижевност, за предмет Књижевност од ренесансе до рационализма. Част нам је да, на основу конкурсног материјала и приложених радова, поднесемо следећи извештај.

На Конкурс за избор ванредног професора за научну област Српска књижевност, за предмет Књижевност од ренесансе до рационализма, објављен 13. V 2015. године, пријавио се један кандидат, др Славко Петаковић, доцент овог предмета на Филолошком факултету у Београду.

Др Славко Петаковић, доцент за предмет Књижевност од ренесансе до рационализма на Филолошком факултету Универзитета у Београду, рођен је 11. децембра 1973. године. Основну школу и гимназију завршио је у Ужицу. Године 1992. уписао се на Филолошки факултет Београдског универзитета, на групу Српска књижевност и језик. За време служења војног рока имао је статус мировања 1992/93. школске године, па је студије започео 1. октобра 1993. Дипломирао је 28. октобра 1998. одбравивши дипломски рад са темом *Друштвена сатира Мавра Ветрановића* из предмета Књижевност од ренесансе до рационализма. Дипломски рад је оцењен оценом 10 (десет).

На истом факултету је наставио 1998. године постдипломске студије, на смеру: Наука о књижевности. Постдипломске студије је завршио са просечном оценом 9,50 (девет и педесет) и магистрирао 10. марта 2003. године одбравивши магистарски рад са темом *Библијски мотиви у драмама Мавра Ветрановића*. Докторску дисертацију под насловом *Марин Златарић – дубровачки писац XVIII века* пријавио је 2005. године, коју је одбранио 12. јануара 2010. и стекао научни степен доктора књижевних наука.

После завршеног Филолошког факултета у Београду Славко Петаковић је изабран 1998. године за асистента-приправника за предмет Српски језик и књижевност

на Учитељском факултету у Ужицу. На Филолошком факултету у Београду изабран је за асистента-приправника 1. октобра 2002. за предмет Књижевност од ренесансе до рационализма, а после магистрирања, 30. октобра 2004. изабран је у звање асистента, у коме је реизабран 26. новембра 2008. године; у звање доцента за исти предмет изабран је 26. октобра 2010. године. Од избора у звање доцента држи предавања на основним студијама (на групама 01, 05, 06) из предмета Историја књижевности ренесансе и барока, Књижевност од ренесансе до рационализма, Поетика књижевности ренесансе и барока; држао је изборне курсеве Културноисторијски контекст старе књижевности и Класици српске књижевности а на дипломским мастер студијама курс са темом Карневализација и карневалска култура у европској и дубровачкој књижевности ренесансе.

За наредни циклус акредитације високошколских установа у Републици Србији, који је у току, сачинио је наставни план из области Књижевности од ренесансе до рационализма у оквиру предмета Методологија проучавања старијих књижевности на докторским студијама на Филолошком факултету у Београду, на коме је пријављен као један од предавача на овом предмету.

Славко Петаковић активно учествује у свим наставно-научним процесима као ментор при изради дипломских, мастер радова и докторских дисертација и као члан изборних комисија.

1. Завршни мастер рад (менторство) – кандидати: Наталија Јовановић, Ксенија Миловановић, Катарина Шиповац.
2. Дипломски рад (менторство) – кандидати: Наталија Јовановић, Миона Вујиновић, Емилија Јовановић, Леана Чекић.
3. Комисије за избор: члан комисије за избор и реизбор Тање Ракић у звање асистента.
4. Ментор при изради докторске тезе Тање Ракић, асистента, под насловом *Дубровачке маскерате*.

Поред наставничких обавеза др Славко Петаковић је ангажован у раду Друштва за српски језик и књижевност Србије, на чијим зимским семинарима држи предавања и води одговарајуће радионице за наставнике српског језика; од јануара 2010. члан је Управе Друштва.

Током школске 2010/2011. и 2011/2012. године био је лектор српског језика за стране студенте у оквиру пројекта *Свет у Србији*, у организацији Министарства иностраних послова Републике Србије и Филолошког факултета у Београду. На Одсеку за славистику Филозофског факултета у Љубљани држао је предавања као гостујући професор из историје српске књижевности и културе, 2010, 2011. и 2012. године.

Од избора у звање доцента др Славко Петаковић се активно укључио у разне видове научног рада, као учесник у научним пројектима, као члан уредништва часописа, као учесник на научним скуповима. Од 2011. године сарадник је на пројекту *Књиженство, теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године* (бр. 178029), који финансира Министарство просвете и науке Републике Србије. Од 2011. године учествује у изради књижевноисторијског речника *Дубровачка књижевност у српској књижевној историографији – речник проучавалаца*, чији је главни уредник проф. др Злата Бојовић. Члан је Уредништва "Годишњака Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима" Филолошког факултета у Београду; од 2011. је члан уредништва часописа „Књиженство“; од 2014. године члан редакције часописа „Међај“, који издаје Народна библиотека у Ужицу.

У протеклом периоду, од 2010. године, учествовао је на већем броју научних скупова: на Међународном научном састанку слависта у Вукове дане у Београду (2010,

2012, 2014); на V, VII и IX међународном научном скупу *Српски језик, књижевност, уметност* на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу (2010, 2012. и 2014.); на Зимском републичком семинару за наставнике и професоре српског језика и књижевности на Филолошком факултету у Београду (2011, 2012, 2013, 2014, 2015).

Др Славко Петаковић је приложио списак радова објављених пре и после последњег избора, као и саме радове објављене после избора у звање доцента 2010. године.

Списак радова објављених после избора у звање доцента 2010. године

Монографије:

Ликови традиције, Завод за уџбенике, Београд, 2014.

Уџбеници и приручници:

1. *Лекторске вежбе – приручник за српски језик као страни*, МСЦ, Београд, 2010, 14–16; 43–47; 121–125; 157–165 (коаутор)
2. *Читанка за први разред гимназија и средњих стручних школа*, Нови Логос, Београд, 2014 (коауторство са Н. Станковић-Шошо и Б. Сувајџићем)

Радови:

а) Радови у часописима међународног значаја који су верификовани посебном одлуком Стручног већа друштвених и хуманистичких наука:

1. *Помени Дубровника у епској фолклорној традицији*, Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор, LXXVIII, св. 1–4, Београд, 2012, 113–126.
2. *Мотив „браве дубровачке“ у епским народним песмама*, Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор, LXXIX, св. 1–4, Београд, 2013, 31–46.
3. *Златарићева допуна „Османа“*, Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор, LXXX, Београд, 2014, 37–62.

б) Радови у часописима водећег националног значаја који су верификовани посебном одлуком Стручног већа друштвених и хуманистичких наука:

1. *Пародија или не: о „Тирени“ Марина Држића*, Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима, V, Београд, 2010, 123–139.
2. *Лице и наличје ренесансне стварности у фарсама Николе Наљешковића*, Књижевност и језик, LVIII, 3–4, Београд, 2011, 249–266.

в) Радови у часописима националног значаја који су верификовани посебном одлуком Стручног већа друштвених и хуманистичких наука:

1 *Цвијета Зузорић – светлост ренесансног Дубровника*, Књиженство, часопис за студије књижевности, рода и културе, година I, број 1 (Online <http://www.knjizenstvo.rs/magazine.php?text=28>)

2. *У сенци ловоровог венца – поетесе старог Дубровника*, Књиженство, часопис за студије књижевности, рода и културе, година IV, број 4 (Online <http://www.knjizenstvo.rs/magazine.php?text=121>)

г) Радови у зборницима са научних скупова међународног значаја штампани у целини:

1. *Нови културноисторијски контекст у дубровачкој књижевности XVIII века*, Научни састанак слависта у Вукове дане, 39/2, Филолошки факултет у Београду, 2010, 225–231.
2. *Одјек историјских прилика у Европи у политичкој сатири Мавра Ветрановића*, Научни састанак слависта у Вукове дане, 40/2, Филолошки факултет у Београду, 2011, 81–88.
3. *Реалистично-бурлескни свет дубровачког бернеског песништва*, Научни састанак слависта у Вукове дане, 42/2, Филолошки факултет у Београду, 2013, 297–306.
4. *Ликов сељанки у књижевности ренесансног Дубровника*, Зборник радова са V међународног научног скупа Српски језик, књижевност и уметност (Филолошко-уметнички факултет у Крагујевцу, 29–30. X 2010) књ. II, Жене: род, идентитет, књижевност, Крагујевац, 2011, 557–565.

д) Радови у зборницима са скупова националног значаја штампани у целини:

1. *Представа о Венецији у песништву Мавра Ветрановића*, зборник радова „Венеција и словенске књижевности“, Београд, 2011, 85–96.
2. *Обрада увода у епоху хуманизма и ренесансе у читанакама за средње школе*, Савремено изучавање српског језика и књижености и словенских језика као матерњих, инословенских и страних, Савез славистичких друштава Србије, Београд, 2014, 483–490.

Оцене и прикази:

1. *Мера за лепо. З. Бојовић, Стари Дубровник у српској књижевности*, Зборник Матице српске за књижевност и језик, књ. LVIII, св. 3, Нови Сад, 2010, 642–646.
2. З. Шундрица, *Тајна кутија дубровачког архива*, II, Хрватска академија знаности и умјетности-Завод за повијесне знаности у Дубровнику, Загреб-Дубровник, 2009, (приказ), Прилози за књижевност, језик историју и фолклор, књ. LXXVII, св. 3–4, Београд, 2011, 239–241.
3. *Одраз у мутном огледалу: о Видосаву Стевановићу (Дневник самоће)*, Гордоган, културни магазин, зима-јесен 2011, IX, 23–26, Загреб, 2011, 174–177.
4. Д. Глишовић, *Андрић, Краљевина Југославија и Трећи рајх 1939–1941*, Гордоган, културни магазин, зима-јесен 2012/2013, X–XI, 27–28, Загреб, 2013, 188–192.

5. *Кристализација традиције и искуства. З. Бојовић, Историја дубровачке књижевности*, Књижевна историја, XLVI, 154, 2014, 1029–1034.

Монографије и радови у штампи:

1. *Марин Златарић – дубровачки писац XVIII века* (у штампи)
2. *Историјске драме Ива Војновића*, Научни састанак слависта у Вукове дане, 44/2, Филолошки факултет у Београду, 2015. (прихваћено за штампу)
3. *Дубровачка књижевност и „југословенство“ Павла Поповића*, Зборник Матице српске за књижевност и језик, књ. LXIII, св. 1, 2015. (прихваћено за штампу)

Остало:

1. Аутор је 64 биобиблиографске јединице за књижевноисторијски речник под насловом *Дубровачка књижевност у српској књижевној историографији – речник проучавалаца*, чији је главни уредник проф. др Злата Бојовић. (Адамовић Вицко, Анђелић Ђорђе, Бан Ђорђе, Барић Хенрик, Белић Александар, Берић Душан, Богдановић Милан, Богојевић Тања, Војиновић Станиша, Војновић Иво, Војновић Лујо, Војновић Коста, Вуксан Душан, Вуловић Светислав, Гледић Војислав, Деретић Јован, Ђорђевић Тихомир, Живановић Ђорђе, Живојиновић Мирјана, Зоговић Мирка, Јотић Аранђел, Јовановић Љубомир, Калић Јованка, Калик Шпиро, Казначић Иван, Казначић Антун, Караџић Вук, Косић Балдо, Кукуљица Ловро, Магарашевић Ђорђе, Магарашевић Георгије, Маринковић Радмила, Марковић Мирослав, Милосављевић Петар, Миловановић Видоје, Митровић Јеремија, Недељковић Милица, Николајевић Светомир, Остојић Тихомир, Павић Милорад, Петрановић Божидар, Поповић Миодраг, Поповић Павле, Поповић Реља, Радонић Јован, Рајић Јован, Самарџија Снежана, Симовић Љубомир, Спремић Момчило, Станивуковић Горан, Станојевић Глигор, Стевановић Павле, Стипчевић Никша, Стојановић Иван, Стојановић Љубомир, Стокић Петар, Тоља Никола, Томић Александар, Тројановић Владимир, Ћирковић Сима, Франасовић Петар, Хаџић Антоније, Шаулић Јелена, Шафарик Павел.

Оцена научног рада

Научно бављење књижевношћу ренесансне, барокне и просветитељске епохе на основу научних радова објављених у претходних пет година, од избора у звање доцента, показује да су Петаковићева интересовања углавном била усредсређена на три тематска круга. Први круг тема односи се на епоху дубровачке ренесансе књижевности, и то на неке од њених најзначајнијих аутора и појава. Наставио је са проучавањем и анализама, започетим у претходном периоду, појединачних тема везаних за дело Мавра Ветрановића којима осветљава још један аспект књижевног рада овог веома плодног и, по степену реалистичности изузетног ренесансног аутора. Истражио је подтекст значења у његовој поезији која су се темељила на историјским чињеницама преобликованим у форму сатире, што је био и изазов за продубљено тумачење и

алузивне и реалистичке равни (*Одјек историјских прилика у Европи у политичкој сатири Мавра Ветрановића*). Ово истраживање је од посебног значаја стога што је овом поезијом Ветрановић отварао пут жанру који ће бити потом веома заступљен и постојан у дубровачкој књижевности. И остали прилози посвећени ренесансним појавама (фарсама Николе Наљешковића, пасторалама Марина Држића, поезији која је била актуелни израз поимања естетичких начела – *Цвијета Зузорић – светлост ренесансног Дубровника*) доприносе стварању пуније представе о сваком од писаца којима се аутор бавио, а како су то и најзначајнији писци епохе, то се истовремено односи и на дубровачку ренесансну књижевност уопште. Други круг тема усредсређен је на последњи период дубровачке књижевности, на литературу завршне деценије XVIII и почетка XIX која је по много чему била специфична. Како је овај период био у средишту Петаковићевог проучавања дуже време јер је његова докторска дисертација везана за једног од представника тог времена – Марина Златарића, природно је да су појаве које су за њега биле карактеристичне нашле места у даљим ауторовим продубљивањима истраживања. Паралелни књижевни токови и преплитања утицаја италијанског, француског и других књижевности, усмерили су аутора на компаративистичка истраживања, што је било од великог значаја за сагледавање и самеравање једног значајног дела дубровачке књижевности крајем XVIII века. Са добрим познавањем одговарајуће италијанске поезије, Бернијеве и бернескне, компаративистичким приступом на нов начин је осветлио сатиричну дубровачку поезију и њену функцију у специфичној поетици хумора пригодне поезије која је била управо у настајању. Пратећи модификацију поетичких начела на локалним примерима, који су истовремено били и песничко маркирање реалности, аутор је препознао суштину посебног песничког расположења једне епохе која је опстајала на парадоксу – песничким банализовањем стварности и тематском маргинализацијом она је изграђивала привидну поетику вредности које су, у основи, биле све даље од литературе (*Реалистично-бурлескни свет дубровачког бернескног песништва*). Трећи круг тема уноси новину у досадашња књижевна истраживања и односи се на процес формирања поимања Дубровника и *дубровачког* као топоса у народној, пре свега епској поезији. На тој основи су заснована два важна Петаковићева огледа – *Помени Дубровника у епској фолклорној традицији* и, још разрађенији, *Мотив "браве дубровачке" у епским народним песмама*. Оба ова рада су плод упорног и детаљног истраживања народне епске поезије у којој "дубровачка" тема подлеже општим законитостима народне епике и вредан су резултат испитивања свих слојева значења која се крију и у типичној и у посебној симболици. Новином приступа отварају нове могућности за слична трагања за суштином укорееености дубровачке тематике у најдубљим слојевима српске књижевности.

У приступу књижевности Петаковић се све више усредсређује на културолошко-социолошки аспект, што омогућава нов прилаз низу дела и књижевних појава које су до сада проучене у литератури, оцењене њихове вредности и место у појединим епохама. У овом приступу, проверавајући функционисање културолошког и социолошког концепта непосредно у књижевном раду појединих писаца и у књижевним делима, на нов начин сагледава неке књижевне појаве и даје одговор на њихове корене, на њихову често мало познату стварну утемељеност у времену, на њихову координацију са епохом (*Нови културноисторијски контекст у дубровачкој књижевности XVIII века*). То се јасно запажа и истиче у прилозима о дубровачким песникињама. У прилогу *У сенци ловоровог венца – поетесе старог Дубровника*, у коме је представљена у литератури већ исцрпно обрађена тема (пре свега у монографији *Пјесникиње старог Дубровника* З. Марковић, у којој је тема у целости сагледана у књижевноисторијском току, архивски истражена, најобухватније приказана уз детаљну анализу књижевних дела свих

песникиња, у постојећим монографијама о појединачним песникињама, у студијама М. Пантића и П. Колендића и др., у низу мање или више популарних прегледних прилога о њиховом раду), односно књижевноисторијски преглед стварања жена писаца, аутор поступно, на основу историографске и културолошке литературе тражи и изналази поуздане везе између песникиња које су као ствараоци понеле социолошки печат свога времена и несвесно га пренеле у оквире свога књижевног деловања и израза и самих књижевних дела. Тај приступ развија и у супротом смеру, полазећи не од аутора као културолошко-социолошког чиниоца, већ од књиженог дела, што даје подједнако добре резултате. Настојећи да што темељније и поузданије "прочита" значења у литератури одсликаних појава (што са раздаљине од неколико векова у препознавању реалних могућих извора тог књижевног пресликавања није лак посао), доприноси поетичком тумачењу транспозиције стварности у фарсама Николе Наљешковића (*Лице и наличје ренесансе стварности у фарсама Николе Наљешковића*), у анализирању пародије као модела преноса стварности (*Пародија или не: о Тирени Марина Држића*), као и на другим местима, у оквиру других тема (*Ликови сељанки у књижевности ренесансног Дубровника*). Та је веза у највећој мери осветљена у установљавању реалне историчности у неким делима Мавра Ветрановића (*Одјек историјских прилика у Европи у политичкој сатири Мавра Ветрановића, Представа о Венецији у песништву Мавра Ветрановића*). Културолошко-социолошки приступ, и у односу између писца и његовога дела и у односу дела према културолошко-социолошкој бази на којој је остварено, широко је заснуван и у монографији о Марину Златарићу.

Средишње место у раду Славка Петаковића у протеклом периоду заузима монографија *Марин Златарић – дубровачки писац XVIII века*. На близу три стотине страна, књига садржи потпуну монографију о једном од последњих писаца дубровачке књижевности, који је стварао на преласку из XVIII у XIX век. И његова биографија, која је у овој монографији први пут васпостављена, као и његово књижевно дело, које је, такође, први пут представљено и анализирано, поетички тумачено и оцењено у целисти, осликавају истовремено и писца и време, у коме су се преламале велике историјско-политичке, друштвене и књижевне промене. И некњижевни и књижевни чиниоци (завршетак просветитељства и нови токови предромантизма) формирали су личност и стварање Марина Златарића, што је у темељном приказивању његове појаве аутор добро и поуздано разумео и показао. Монографија има два дела. У првом, краћем, на основу литературе, архивских докумената и посредних књижевних обавештења успостављен је животопис овога аутора, увек са акцентом на оним биографским деловима који објашњавају или подржавају одговарајућа Златарићева књижевна дела, поступке, ставове, поетику или међукњижевне односе. У другом делу, који започиње опширним прегледом књижевне епохе у којој је Златарић стварао, као основе за даља процењивања уклапања или неуклапања овога аутора у њене испреплетане књижевне токове, представљене су све области којима се бавио: поезија (*Шаливо-сатирично песништво, Коленде, Сатира, Пригодна поезија* изван песама које припадају ширем контексту овога жанра а које су већ обухваћене у претходним одељцима, циклус *Сумње љубоморне*); препеви Геснерових идила и краћих фрагмената дела других аутора (књижевних писама, античких песника); епски покушај који се односи на Златарићеву допуну два певања Гундулићеве епопеје (*Допуна Османа*); занимање за књижевноисторијску биографику, теоријска размишљања о стилу. Марин Златарић је место у историји дубровачке књижевности, према досадашњим проучавањима, првенствено заузео по допуни Гундулићевог *Османа*, што и јесте важна књижевноисторијска чињеница. На основу исцрпне анализе стила Гундулићевог епа, затим стила друге допуне коју је начинио Пијерко Соркочевећ и која је објављена у оквиру првог издања *Османа* 1826, као и других књижевних околности Петаковић је до

сада најтемељније писао о овој теми (и у посебној расправи *Златарићева допуна Османа*) заступајући став да се Златарић није угледао на допуну П. Соркочевића, како је претпостављано у делу литературе, и да је необјављивање његове допуне у првом издању садржано у разлогу да Златарић два певања допуне није стилски у потпуности довршио. У целини монографија *Марин Златарић – дубровачки писац XVIII века* вредан је допринос употпуњавању представе о најмање проученом, последњем периоду дубровачке књижевности и сагледавању још једне и у књижевном и културноисторијском оквиру важне појаве ове литературе.

Континуирано, током протеклих година Славко Петаковић, као један од сарадника на изради књиге библиографског типа *Дубровачка књижевност у српској књижевној историографији – речник проучававалаца*, бавио основним аспектима историја дубровачке књижевности и дубровачком библиографијом. Израдио је 64 темељне, исцрпне, критичке биобиблиографије аутора који су се бавили дубровачком књижевношћу, али и историјом и културом са којима је она значењски у најтешњој вези. Како је велики број личности о којима је писао припадао ауторима историја књижевности, успоставио је и својеврсну унутарњу линију развојне мисли у поимању, тумачењу и вредновању дубровачке књижевности у српској књижевној историографији указујући и на политички и проблемски аспект који је ову тему често пратио. Из тога рада проистекао је и посебан Петаковићев прилог *Дубровачка књижевност и "југословенство" Павла Поповића* у коме показује, на примеру једног од највреднијих историчара и познавалаца дубровачке књижевности, комплексност коју у себи садржи свако свођење тока историје књижевности, нарочито оне која подлеже ширем политичком и идејном концепту. Прилог је вредан допринос колико схватању ставова Павла Поповића, толико и сагледавању поимања овога питања у српској књижевној историографији одговарајућег периода прве половине XX века.

Закључак

Досадашње ангажовање доцента др Славка Петаковића у настави, као и његов научни рад говоре о личности која у оба смера на најбољи начин одговара својим обавезама. У извршавању наставних обавеза (држање предавања и посебних курсева, рад са студентима, менторско учешће у дипломским испитима, мастер студијама и изради мастер и докторских радова) дошле су до изражаја његове наставничке и педагошке способности. Од посебне је важности што се континуирано и одговорно бави усавршавањем наставних програма и модерним приступима литератури (предавања и вођења радионица у оквиру семинара за наставнике српскога језика), као и осмишљавањем нових курсева и програма за мастер и докторске студије.

Научни рад др Славка Петаковића од самог почетка одликују врлине озбиљног истраживача и тумача књижевности. Поуздан, темељан и акрибичан истраживач, одговорни тумач књижевног дела, опрезни и посвећени оцењивач књижевних домета и вредности, Славко Петаковић у свом научном раду уједињују традиционални приступ бављења старијим књижевним епохама са савременим мултидисциплинарним приступима и преиспитивањима књижевности које су у њима настајале. Укључујући компаративистичка истраживања, културолошко-социолошке аспекте, историјску вертикалу жанрова и уопште условљеност литературе, аутор шири могућности за нове приступе ренесанси, бароку и просветитељству као темељним епохама у којима се налазе најважнији корени књижевности новијих времена. У досадашњем раду највише је допринео новом сагледавању најзначајнијих ренесансних аутора (М. Ветрановића, Н. Наљешковића и М. Држића) и, у још већој мери, представљању значајног дела, у литератури најмање дефинисаног периода – завршних деценија дубровачког

просветитељства. У оквиру монографије о Марину Златарићу тај период је представљен исцрпно и широко и драгоцени је допринос књижевноисторијском уобличавању читаве епохе.

На основу сагледавања и анализе свеукупног рада и ангажовања доцента др Славка Петаковића, у времену од избора у звање доцента 2010. године до сада, на основу доприноса проучавању и тумачењу дубровачке књижевности, осавремењавању и унапређивању наставе, сматрамо да је испунио све научне, наставне и педагошке критеријуме за стицање вишег универзитетског звања и са посебним задовољством предлажемо да се изабере у звање ванредног професора за ужу научну област Српска књижевност, предмет Књижевност од ренесансе до рационализма.

Чланови Комисије:

Др Љиљана Јухас-Георгијевска, редовни професор

Др Бранко Летић, професор емеритус

Др Злата Бојовић, редовни професор

Београд, 9. јул 2015.